

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/37/2018
Identifikačné číslo spisu:	1412210323
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1412210323.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Stavebné bytové družstvo Bratislava IV, so sídlom v Bratislave, Polianky 9, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Drvárom, so sídlom v Bratislave, Belinského 16, proti žalovanému M., bývajúcemu v H. zastúpenému Advokátskou kanceláriou Mgr. Marek Benedík, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Rudnayovo námestie č. 1, o vypratanie bytu, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 5 C 67/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. apríla 2017, sp. zn. 5 Co 104/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. apríla 2017, sp. zn. 5 Co 104/2017 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 15. apríla 2015, č. k. 5 C 67/2012-169, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému vypratať byt špecifikovaný v žalobnom návrhu, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, bez pridelenia bytovej náhrady a žalobcovi priznal náhradu trov konania.
2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a tým, že rozhodnutie spočívalo v nesprávnom právnom posúdení veci, ktorého prípustnosť odvodil podľa § 421 ods. 1 písm. c/ CSP.
3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozsahom prehnaná právna argumentácia žalovaného nie je spôsobilá vyvrátiť tvrdenia preukázané v doterajšom priebehu súdnych konaní. Právoplatné rozhodnutia, ktoré žalobca klasifikuje ako vecne správne korešpondujú platnej právnej úprave, skutkovým zisteniam konajúcich súdov ako aj objektívnej realite. Navrhol preto dovolaciemu súdu dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie nie je podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. c/ CSP procesne prípustné a je potrebné ho odmietnuť.

5. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

6. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Porušenie práva dovolateľa na spravodlivý proces malo spočívať v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutí súdov nižšej inštancie, ktoré sa s argumentáciou žalovaného a s právnymi otázkami podstatnými pre rozhodnutie vo veci vôbec nevysporiadali. Predovšetkým neodôvodnili, prečo sa otázkou platnosti výpovede ako predbežnou nemohli zaoberať. Dovolateľ zároveň uviedol, že sudy nižšej inštancie v rozpore s ustanovením § 583 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ďalej len „OZ“ vyložili ustanovenie § 711 ods. 6 OZ tak, že po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty na uplatnenie neplatnosti výpovede nájomcom na súde jeho právo zaniká.

8. V súvislosti s požiadavkami kladenými na odôvodnenie rozhodnutí z hľadiska princípov spravodlivého procesu, a to najmä pokiaľ ide o ich úplnosť, zrozumiteľnosť a presvedčivosť Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 3. júla 2003, sp. zn. IV. ÚS 115/03 konštatoval, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Preto odôvodnenie všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia stačí pre záver, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivé súdne konanie. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. marca 2005, sp. zn. II. ÚS 78/05, podľa ktorého je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /v súčasnosti v § 220 ods. 2 CSP/. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní v § 211 Občianskeho súdneho poriadku /v súčasnosti v § 393 ods. 2 CSP/. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinstančného rozhodnutia, ktoré sa v odvolacom konaní preskúmava.

9. Preskúmaním veci dospel dovolací súd k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu vyššie uvedeným kritériám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá. Dovoláním napadnutý rozsudok totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania, obsah vyjadrenia k odvolaniu i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

10. Najvyšší súd na základe uvedeného dospel k záveru, že odôvodnenie dovoláním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia podľa § 393 ods. 2 CSP v spojení s § 220 ods. 2 CSP s poukazom na § 387 ods. 2 CSP.

11. Keďže prelomenie stavu právnej istoty nastolenej právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu konštatovaním prípustnosti dovolania v danom prípade do úvahy neprichádza, najvyšší súd dovolanie

podľa § 420 písm. f/ CSP pre jeho procesnú neprípustnosť odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP a pristúpil k preskúmaniu ďalšieho dovolacieho dôvodu spočívajúceho v namietanom nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, keďže podľa uznesenia najvyššieho súdu z 21. marca 2018 sp. zn. 1 VCdo 1/2018 kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 CSP a § 421 CSP je prípustná.

12. Dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 CSP ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP ods. 2 CSP).

13. Nesprávnym právnym posúdením veci je pochybenie súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Podľa § 421 ods. 1 písm. c/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

15. Aby určitá otázka spĺňala kritérium prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, musí ísť predovšetkým o otázku zásadného právneho významu (nie o otázku skutkovú), hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorá je v dovolaní vymedzená jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

16. V prejednávanej veci žalovaný namietal absolútnu neplatnosť výpovede nájmu bytu z dôvodu absencie zákonného dôvodu pre jeho vypovedanie. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom dovolateľ uviedol, že právna otázka, či súdy môžu po uplynutí lehoty podľa § 711 ods. 6 OZ v rámci iného konania posudzovať otázku (ne) platnosti výpovede nájmu bytu ako otázku predbežnú, je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Súdy nižšej inštancie vychádzali z právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ďalej len „najvyšší súd“ vysloveného v rozsudku z 24. októbra 2015

sp. zn. 2 Cdo 17/2005, podľa ktorého podstata právnej úpravy uvedenej v § 711 ods. 6 OZ spočíva v tom, že ak nájomca, ktorému prenajímateľ dal výpoveď z nájmu bytu, chce zániku nájmu zabrániť, nemá inú možnosť, než v zákonom stanovenej lehote podať návrh na súd o neplatnosť výpovede, lebo v opačnom prípade právo nájomcu uplatniť tento nárok na súde zaniká a že ak túto možnosť nevyužije, v rámci iného konania súdy už nemôžu riešiť otázku platnosti výpovede z nájmu bytu ani ako otázku predbežnú. Naproti tomu najvyšší súd v rozhodnutiach sp. zn. 2 Cdo 262/2007 a 5 Cdo 64/2012 uviedol, že platnosť výpovede je vždy predmetom predbežného prieskumu súdu, pretože je predpokladom skončenia nájmu bytu, z ktorého dôvodu už neexistujúcemu nájomnému vzťahu nemôže súd poskytnúť súdnu ochranu, ale v zmysle § 126 ods. 1 OZ musí naopak súdnu ochranu poskytnúť právu vlastníckemu.

17. Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. c/ CSP prípustné nie je. Dovolateľ v danom prípade síce v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom zadefinoval relevantnú právnu otázku, ktorá má byť podľa dovolateľa dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, avšak podľa názoru vec prejednávajúceho senátu dovolacieho súdu rozhodnutie odvolacieho súdu nezáviselo od jeho právneho posúdenia, že sa otázkou (ne) platnosti Výpovede nájmu bytu z 3. marca 2010 ako predbežnou nemôže zaoberať v tomto konaní, keďže žalovanému (nájomcovi) uplynula lehota na uplatnenie neplatnosti výpovede na súde (§ 711 ods. 6 OZ), s poukazom na rozsudok najvyššieho súdu z 24. októbra 2015 sp. zn. 2 Cdo 17/2005. Súdy nižšej inštancie síce v odôvodnení svojich rozhodnutí formálne konštatovali, že sa touto otázkou z vyššie uvedeného dôvodu nemohli zaoberať, z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré odvolací súd ako vecne správne

potvrdil však vyplýva, že sa touto otázkou naopak zaoberali. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca ako prenajímateľ a žalovaný ako nájomca uzavreli nájomnú zmluvu na dobu neurčitú, na základe ktorej prenechal žalobca žalovanému do užívania za nájomné nájomný byt a žalovaný sa zaviazal platiť nájomné a úhrady za plnenie poskytované s užívaním bytu vo výške skutočných nákladov vynaložených prenajímateľom na jeho prevádzku a správu. Zo sumárnej analýzy platieb súd zistil, že žalovaný mal za obdobie január až december 2009 nedoplatok na platbách vo výške 1 043,16 eur. Na základe uvedeného žalobca vypovedal žalovanému nájom bytu z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d/ OZ, podľa ktorého prenajímateľ môže vypovedať nájom bytu, ak nájomca hrubo porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu najmä tým, že nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za dlhší čas ako tri mesiace, alebo tým, že prenechal byt alebo jeho časť inému do podnájmu bez písomného súhlasu prenajímateľa. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že žalovaný vedome plnil bez právneho dôvodu na účet spoločenstva vlastníkov bytov, hoci podľa nájomnej zmluvy bol povinný plniť žalobcovi, voči ktorému dlh týmto nezanikol. Súd nižšej inštancie mali teda na základe výsledkov vykonaného dokazovania zákonný dôvod výpovede nájmu bytu za preukázaný - žalovaný (nájomca) nezaplatil úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu; výpoveď teda bola daná platne.

18. Dovolací súd na základe vyššie uvedeného dovolanie ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

19. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.